

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE**Agencia Națională de
Administrare Fiscală****Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Județului Iași**

Str. Anastasie Panu nr.26, Iasi
Tel : +0232 213332
Fax : +0232 219899
e-mail : admin.isisjudx01.is@mfinante.ro

DECIZIA NR. 661/28.09.2009

privind soluționarea contestației formulate de

P.F. Yînregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului
Iași sub nr.....

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Biroul Soluționare Contestații, a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală - Biroul de Inspecție Fiscală Persoane Fizice din cadrul aceleași instituții, prin adresa nr....., înregistrată sub nr..... din 20.08.2009 cu privire la contestația formulată de **P.F. Y** cu sediul în Iași, str. județul Iași, CNP, împotriva Deciziei de impunere nr. din 24.07.2009 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. aif/

Suma contestată este în valoare totală de **S lei** și reprezintă :

- S lei – taxa pe valoarea adăugată;
- S lei – majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația este semnată de către **Y** și poartă amprenta ștampilei **P.F. Y**, în original.

Contestația a fost depusă în termenul legal de 30 de zile prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de data comunicării actului atacat, 27.07.2009, cu adresa nr., prin semnarea acesteia de către **Y** și data depunerii contestației, 13.08.2009, la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași – Activitatea de Inspecție Fiscală, fiind înregistrată sub nr.....

Contestația este însoțită de Referatul privind propunerea de soluționare a contestației nr....., semnat de conducătorul organului care a încheiat actul atacat, respectiv Activitatea de Inspecție Fiscală - Biroul de Inspecție Fiscală Persoane Fizice din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin care propune respingerea contestației formulate de **P.F. Y**, ca fiind fără temei legal.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Biroul Soluționare Contestații, constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art.205, art.206, art. 207 alin.(1) și art. 209 alin.(1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. P.F. Y, contestă diferența de taxă pe valoarea adăugată în sumă de S lei și majorările de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de S lei, stabilite în sarcina sa prin Decizia de impunere nr. aif/..... privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. aif/..... din 24.07.2009, motivând în susținerea contestației următoarele:

Și-a început activitatea în anul 2002 având ca obiect de activitate comerțul cu amănuntul în magazine nespecializate, comerț cu amănuntul prin standuri și piețe de produse alimentare și nealimentare.

Până la data de 30.11.2006, persoana fizică autorizată **Y**, a beneficiat de regimul special de scutire pentru întreprinderile mici conform art.152 din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, dată la care a înregistrat venituri în valoare de S lei, în condițiile în care plafonul maxim de scutire valabil pentru perioada respectivă era de S lei.

Conform prevederilor art.152 alin. (6) din același act normativ avea obligația de a se înregistra în scopuri de TVA în termen de 10 zile de la data atingerii sau depășirii plafonului. Astfel, în conformitate cu prevederile art.153 din actul normativ menționat mai sus, contestatoarea afirmă că ar fi trebuit să devină plătitoare de TVA începând cu data de 01.01.2007.

Întrucât nu a respectat termenul de înregistrare în scop de TVA și având în vedere faptul că **P.F. Y** a încetat activitatea la data de 31.07.2008, aceasta consideră că îi sunt aplicabile prevederile Normelor metodologice de aplicare a art.152 alin. (6) din Codul Fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, dar acele prevederi care sunt în vigoare pentru perioada verificată, 2007 - 2008 și nu cele care au fost modificate prin Hotărârea Guvernului nr.1618 din 04.12.2008, cum incorect, au fost aplicate de către organele de inspecție fiscală.

De asemenea, contestatoarea consideră că, eronat, organele de inspecție fiscală au efectuat calculul taxei pe valoarea adăugată de plată, aplicând procentul de 19% la total încasări realizate.

Astfel, contestatoarea susține că obligația de plată a taxei pe valoarea adăugată în sumă de S lei și majorările de întârziere aferente în sumă de S lei a rezultat din aplicarea incorectă a legislației fiscale și,

ținând cont de prevederile legislative aplicabile în perioada verificată, de documentele justificative, precum și de faptul că, potrivit obiectului de activitate desfășurat, încasările realizate includ și taxa pe valoarea adăugată, aceasta consideră că datorează bugetului de stat pentru perioada supusă controlului, taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei și majorări de întârziere aferente în sumă de S lei, calculate până la data de 20.07.2009.

Ca urmare, contestatoarea solicită recalcularea obligației de plată față de bugetul statului pentru perioada 01.01.2007 – 31.07.2008.

II. Organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală - Biroul de Inspecție Fiscală Persoane Fizice a Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Iași, urmarea verificării impozitelor și taxelor datorate bugetului de stat de către **P.F. Y** în vederea încetării activității, au constatat că aceasta nu a respectat obligația imperativă prevăzută la art. 153 alin.(1) lit. b) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, respectiv nu a solicitat înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată la organul fiscal teritorial ca urmare a depășirii plafonului de scutire privind taxa pe valoarea adăugată.

Ca urmare, în baza prevederilor art. 152 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile pct.56 lit. a), referitoare la acest articol, din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare, prin Decizia de impunere nr. aif/..... din 24.07.2009 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.aif....., organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina persoanei fizice autorizate verificate obligația de plată a taxei pe valoarea adăugată în sumă de S lei și majorări de întârziere aferente în sumă de S lei. Aceste obligații de plată sunt parțial contestate, respectiv taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei și majorările de întârziere aferente în sumă de S lei.

III. Având în vedere constatările organelor de inspecție fiscală, motivațiile contestatoarei, documentele existente la dosarul cauzei, precum și prevederile actelor normative în vigoare se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării constă în a ne pronunța dacă, legal, organele de inspecție fiscală au stabilit obligația de plată privind taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei și majorări de întârziere aferente în sumă de S lei, în condițiile în care contestatoarea susține faptul că aceste obligații rezultă din

aplicarea incorectă a legislației fiscale pentru perioada verificată, considerând că datorează o sumă mai mică, respectiv taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei și majorări de întârziere aferente în sumă de S lei.

În fapt, organele de inspecție fiscală au constatat că **P.F. Y** a depășit plafonul de scutire privind taxa pe valoarea adăugată în decursul lunii noiembrie 2006, fără a solicita înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată. În această situație, pentru perioada 01.01.2007 – 31.07.2008, prin Decizia de impunere nr. aif/..... privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. aif/C/....., organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina persoanei fizice autorizate verificate obligația de plată a taxei pe valoarea adăugată în sumă de S lei și majorări de întârziere aferente în sumă de S lei.

P.F. Y contestă obligațiile de plată stabilite în sarcina sa, susținând faptul că organele de inspecție fiscală au aplicat incorect prevederile legale pe perioada supusă verificării, stabilind ca obligație de plată pe perioada verificată taxa pe valoarea adăugată colectată, în condițiile în care trebuia să respecte prevederile legale ale plătitorilor de taxă, respectiv să colecteze taxa, să deducă din documentele legale taxa pe valoarea adăugată deductibilă, să depună la organele fiscale competente deconturile de taxă pe valoarea adăugată.

Totodată susține că este eronat și calculul taxei pe valoarea adăugată, deoarece organele de inspecție fiscală au aplicat procentul de 19% la totalul încasărilor realizate, în condițiile în care acestea includ taxa pe valoarea adăugată, deoarece, în perioada supusă verificării, obiectul de activitate practicat este comerțul cu amănuntul în magazine nespecializate, comerț cu amănuntul prin standuri și piețe de produse alimentare și nealimentare.

Contestatoarea consideră că, în conformitate cu prevederile legale aplicabile în perioada supusă verificării, datorează bugetului de stat taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei și majorări de întârziere aferente în sumă de S lei, calculate până la data de 20.07.2009, fapt pentru care solicită recalcularea obligației de plată.

În drept, potrivit prevederilor art. 152 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aplicabile până la data de 31.12.2006,

(1) Sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată persoanele impozabile a căror cifră de afaceri anuală, declarată sau realizată, este inferioară plafonului de 2 miliarde lei, denumit în continuare plafon de scutire, dar acestea pot opta pentru aplicarea regimului normal de taxă pe valoarea adăugată.

[...]

(3) Persoanele impozabile, care depășesc în cursul unui an fiscal plafonul de scutire, sunt obligate să solicite înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată în regim normal, în termen de 10 zile de la data constatării depășirii. [...] Data depășirii plafonului este considerată sfârșitul lunii calendaristice în care a avut loc depășirea de plafon. Până la data înregistrării ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată în regim normal se va aplica regimul de scutire de taxă pe valoarea adăugată. În situația în care se constată că persoana în cauză a solicitat cu întârziere atribuirea calității de plătitor de taxă pe valoarea adăugată în regim normal, autoritatea fiscală este îndreptățită să solicite plata taxei pe valoarea adăugată pe perioada scursă între data la care persoana în cauză avea obligația să solicite înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată în regim normal și data de la care înregistrarea a devenit efectivă, conform procedurii prevăzute prin norme.

[...]”.

coroborate cu prevederile pct. 56. alin.(4) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare, aplicabile până la data de 31.12.2006, potrivit cărora,

„În cazul persoanelor impozabile care au depășit plafonul de scutire, dar nu au solicitat înregistrarea ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată în regim normal, conform prevederilor art. 152 alin. (3) din Codul fiscal, organele fiscale vor proceda astfel:

a) în situația în care abaterea de la prevederile legale se constată înainte de înregistrarea persoanelor impozabile ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, organul fiscal va solicita plata taxei pe valoarea adăugată pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze pe perioada scursă între data la care avea obligația să solicite înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată în regim normal și data constatării abaterii. Pe perioada cuprinsă între data constatării de către organele fiscale a nerespectării obligației de a solicita înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată și data înregistrării efective, persoana impozabila aplica regimul special de scutire prevăzut de art. 152 din Codul fiscal, însă are obligația de a plăti la buget taxa pe care ar fi trebuit să o colecteze pentru livrările de bunuri și prestările de servicii efectuate în această perioadă;”.

Art. 153 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, dispune:

„Orice persoană impozabilă trebuie să declare începerea, schimbarea și încetarea activității sale ca persoană impozabilă. Condițiile în care persoanele impozabile se înregistrează ca plătitor

de taxă pe valoarea adăugată sunt prevăzute de legislația privind înregistrarea fiscală a plătitorilor de impozite și taxe.”

Astfel, potrivit prevederilor art.69 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aplicabile la data depășirii plafonului,

„Orice persoană impozabilă care realizează operațiuni taxabile și/sau scutite de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere trebuie să solicite înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată la organul fiscal competent din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală în următoarele situații:

[...]

c) după înființare, în mod obligatoriu, dacă depășește plafonul de scutire prevăzut de dispozițiile Codului fiscal referitoare la taxa pe valoarea adăugată, în termen de 10 zile de la sfârșitul lunii în care a depășit acest plafon;

iar potrivit prevederilor art.69 alin. (5) din același act normativ,

„Data înregistrării ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată este:

[...]

c) data de întâi a lunii următoare celei în care persoana impozabilă solicită luarea în evidență ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată în situațiile prevăzute la alin. (1) lit. c) și, după caz, la alin. (2).”

Organul de soluționare competent reține faptul că, până la data efectuării inspecției fiscale, **P.F. Y** a aplicat regimul special de scutire de taxă pe valoarea adăugată. Potrivit constatărilor organelor de inspecție fiscală, în luna noiembrie 2006, a realizat venituri în valoare de S lei, fapt recunoscut și de către contestatoare, depășind astfel plafonul de scutire privind taxă pe valoarea adăugată, de S lei, prevăzut de legislația în vigoare la acea dată.

Astfel, potrivit prevederilor legale redate mai sus, până la data de 10.12.2006, contestatoarea avea obligația de a solicita înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, urmând să fie înregistrată începând cu data de 01.01.2007.

Întrucât contestatoarea nu a solicitat înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, în speță sunt aplicabile prevederile art. 152 alin.(6) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aplicabile începând cu data de 01.01.2007, potrivit căroră,

„Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire și a cărei cifră de afaceri, prevăzută la alin. (2), este mai mare sau egală cu plafonul de scutire în decursul unui an calendaristic, trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 153,

în termen de 10 zile de la data atingerii sau depășirii plafonului. Data atingerii sau depășirii plafonului se consideră a fi prima zi a lunii calendaristice următoare celei în care plafonul a fost atins sau depășit. Regimul special de scutire se aplică până la data înregistrării în scopuri de TVA, conform art. 153. Dacă persoana impozabilă respectivă nu solicită sau solicită înregistrarea cu întârziere, organele fiscale competente au dreptul să stabilească obligații privind taxa de plată și accesoriile aferente, de la data la care ar fi trebuit să fie înregistrat în scopuri de taxă, conform art. 153.”, coroborate cu prevederile pct. 62. din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare, unde se dispune:

„[...]”

(2) În sensul art. 152 alin. (6) din Codul fiscal, în cazul în care persoana impozabilă a atins sau a depășit plafonul de scutire și nu a solicitat înregistrarea conform art. 153 din Codul fiscal, în termenul prevăzut de lege, organele fiscale competente vor proceda după cum urmează:

a) în cazul în care nerespectarea prevederilor legale este identificată de organele fiscale competente înainte de înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, acestea vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi datorat-o dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal, pe perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data identificării nerespectării prevederilor legale. Totodată organele de control vor înregistra din oficiu aceste persoane în scopuri de taxă conform art. 153 alin. (7) din Codul fiscal; [...]”.

Art. 153 alin. (7) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, dispune:

„În cazul în care o persoană este obligată să se înregistreze, în conformitate cu prevederile alin. (1), (2), (4) sau (5), și nu solicită înregistrarea, organele fiscale competente vor înregistra persoana respectivă din oficiu.”,

iar la pct. 66. din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare, se precizează:

„(1) În cazul în care o persoană este obligată să solicite înregistrarea în condițiile art. 153 alin. (1), (2), (4), (5) sau (7) din Codul fiscal, înregistrarea respectivei persoane se va considera valabilă începând cu:

[...]

d) prima zi a lunii următoare celei în care s-a comunicat persoanei impozabile actul administrativ de înregistrare, în cazul prevăzut la art. 153 alin. (7) din Codul fiscal.”

Astfel, constatând faptul că **P.F. Y** nu a respectat obligația de a solicita înregistrarea ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată și a aplicat regimul special de scutire, legal, organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina contestatoarei, pe perioada 01.01.2007 – 31.07.2008, taxa pe valoarea adăugată de plată, în sumă de 91.020 lei, prin aplicarea cotei de 19% la totalul încasărilor realizate în perioada respectivă de S lei.

Nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației afirmația contestatoarei potrivit căreia, eronat, organele de inspecție fiscală au aplicat cota de 19% la totalul încasărilor realizate care cuprind și taxa pe valoarea adăugată, întrucât în perioada respectivă contestatoarea nu era înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, ci a aplicat regimul special de scutire de taxă, ceea ce înseamnă că încasările nu cuprind taxa pe valoarea adăugată și că, potrivit prevederilor art. 140 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare,

„Cota standard este de 19% și se aplică asupra bazei de impozitare pentru operațiunile impozabile care nu sunt scutite de taxă sau care nu sunt supuse cotelor reduse.”,

iar potrivit prevederilor art. 137 alin.(1) lit. a) din același act normativ,

(1) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din:

a) pentru livrări de bunuri și prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la lit. b) și c), din tot ceea ce constituie contrapartidă obținută sau care urmează a fi obținută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui terț, inclusiv subvențiile direct legate de prețul acestor operațiuni”.

În ceea ce privește procedeul sutei mărite, potrivit prevederilor pct. 23. din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare,

„(1) Taxa se determină prin aplicarea cotei standard sau a cotelor reduse asupra bazei de impozitare determinate potrivit legii.

(2) Se aplică procedeul sutei mărite pentru determinarea sumei taxei, respectiv $19 \times 100/119$ în cazul cotei standard și $9 \times 100/109$ sau $5 \times 100/105$ în cazul cotelor reduse, atunci când prețul de vânzare include și taxa. De regulă, prețul include taxa în cazul livrărilor de bunuri și/sau prestațiilor de servicii direct către populație pentru care nu este necesară emiterea unei facturi

conform art. 155 alin. (7) din Codul fiscal, precum și în orice situație în care prin natura operațiunii sau conform prevederilor contractuale prețul include și taxa.”

Astfel, punctul de vedere al contestatoarei referitor la modul de calcul al taxei pe valoarea adăugată colectată, în sensul că trebuia aplicat procedeul sutei mărite, nu are susținere legală în condițiile în care baza impozabilă nu conține taxa pe valoarea adăugată, rezultând că, legal, organele de inspecție fiscală au stabilit taxa pe valoarea adăugată colectată, aplicând cota de 19% la totalul încasărilor realizate în perioada cuprinsă între data la care ar fi devenit plătitoare de taxă, 01.01.2007 și, data la care aceasta a fost înregistrată din oficiu.

Referitor la afirmația contestatoarei potrivit căreia aceasta trebuia să respecte prevederile legale ale plătitorilor de taxă, respectiv să colecteze taxa, **să deducă din documentele legale taxa pe valoarea adăugată deductibilă**, se reține faptul că, potrivit prevederilor art. 145 alin.(5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare,

„Orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată are dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată pentru:[...]”

Având în vedere faptul că **P.F. Y** nu a solicitat înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, ci a aplicat regimul special de scutire, fiind înregistrată din oficiu începând cu prima zi a lunii următoare celei în care i s-a comunicat actul administrativ de înregistrare, aceasta nu avea dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată înaintea înregistrării ca plătitor de taxă, așa cum dispune și art. 152 alin. 8) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare,

„Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire:

a) nu are dreptul la deducerea taxei aferente achizițiilor, în condițiile art. 145 și 146;
[...]”.

După înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, contestatoarea are dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată, potrivit prevederilor art.145 alin.(11) din același act normativ, care precizează:

„Orice persoană impozabilă, care a aplicat regimul special de scutire prevăzut la art. 152, și ulterior trece la aplicarea regimului normal de taxă pe valoarea adăugată, are dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată la data înregistrării ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (12), pentru:

a) bunuri de natura stocurilor, conform reglementărilor contabile, care se află în stoc la data la care persoana respectivă a fost înregistrată cu plătitor de taxă pe valoarea adăugată;

b) bunuri de natura mijloacelor fixe, care au fost achiziționate cu cel mult 90 de zile anterior datei de înregistrare ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată.”,

coroborate cu prevederile pct.61. din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora,

„(4) În sensul art. 152 alin. (3) și (7) coroborat cu condițiile prevăzute la art. 145, 145¹, 147, 148 și 149 din Codul fiscal, persoana impozabilă are dreptul/obligția la ajustarea taxei deductibile aferente:

a) bunurilor aflate în stoc și serviciilor neutilizate în momentul trecerii la regimul normal de taxare;

b) bunurilor de capital definite la art. 149 alin. (1) din Codul fiscal, aflate încă în folosință, în scopul desfășurării activității economice în momentul trecerii la regimul normal de taxă, cu condiția ca perioada de ajustare a deducerii prevăzută la art. 149 alin. (2) din Codul fiscal, să nu fi expirat. Prevederile acestui alineat se completează cu prevederile de la pct. 46.

(5) Ajustarea prevăzută la alin. (4) trebuie comunicată organelor fiscale competente, în termen de trei luni de la data trecerii la regimul normal de taxă, prin depunerea unei liste de bunuri aflate în stoc și serviciile neutilizate, precum și a bunurilor de capital aflate încă în folosință în scopul desfășurării activității economice. Această listă se va întocmi în două exemplare și va cuprinde bunurile și serviciile neutilizate pentru care se efectuează ajustarea, data la care i-au fost livrate bunurile și prestate serviciile, baza de impozitare la data respectivă și suma de ajustat.

(6) Persoana impozabilă va înscrie suma ajustată în primul decont ce se va depune după primirea acordului din partea organului fiscal competent asupra ajustării și sumei acesteia.”

În concluzie, având în vedere faptul că până la data efectuării inspecției fiscale contestatoarea nu a solicitat înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, chiar dacă la data de 30.11.2009 a depășit plafonul de scutire privind taxa pe valoarea adăugată, rezultă că, legal, organele de inspecție fiscală au stabilit taxa pe valoarea adăugată de plată în sumă de S lei, calculând taxa pe valoarea adăugată colectată și neacordând dreptul de deducere a taxei aferentă achizițiilor, urmând a se respinge contestația, ca neîntemeiată pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei.

Același punct de vedere este susținut și de către Serviciul Coordonare, Programare, Analiză și Îndrumare pentru Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași - Activitatea de Inspecție Fiscală prin adresa nr..... din 17.07.2009, transmisă Biroului de Inspecție Fiscală Persoane Fizice.

Referitor la majorările de întârziere în sumă de S lei aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de S lei, cauza își găsește soluționarea în prevederile art.119 alin.(1) și art. 120 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora,

„ART. 119

Dispoziții generale privind majorări de întârziere

Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.

[...]

ART. 120

Majorări de întârziere

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

[...]”.

Se reține faptul că stabilirea de majorări de întârziere reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul conform principiului de drept **"accesoriul urmează principalul"**.

Având în vedere că pentru diferența de taxă pe valoarea adăugată în sumă de S lei care a generat majorările de întârziere contestate s-a respins contestația, ca neîntemeiată, precum și faptul că nu a fost contestat modul de calcul al acestora, urmează a se respinge contestația și pentru majorările de întârziere aferente în sumă S lei, ca neîntemeiată.

Pentru considerentele învederate și în temeiul art. 210 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în baza Ordinului ministrului finanțelor publice nr.1230/2009, Directorul coordonator al Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași,

DECIDE:

Art.1 Respingerea contestației formulate **P.F. Y**, ca neîntemeiată, pentru suma totală de **S lei**, reprezentând :

- S lei – taxa pe valoarea adăugată;
- S lei – majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Art.2 Serviciul secretariat administrativ va comunica prezenta decizie contestatoarei și Activității de Inspecție Fiscală - Biroul de Inspecție Fiscală Persoane Fizice din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași, spre a fi dusă la îndeplinire.

În conformitate cu prevederile art.210 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, decizia emisă ca urmare a soluționării contestației este definitivă în sistemul cailor administrative de atac.

Împotriva prezentei decizii se poate formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Iași.